

Chipsadó és termékminőség – előírások és gyakorlati kérdések

A népegészségügyi termékadó – bár nem csak sós termékeket érint – mégis elsősorban, mint chipsadó vonult be a magyar köztudatba, mint olyan adófajta, ami a jogszabály által lényegében egészségtelennek, illetve kevésbé egészségesnek titulált élelmiszereket sújtja.

1. Mikor eshetnek termékek a chipsadó fizetési kötelezettség alá?

A sós élelmiszerek esetében az adó azon termékeket sújtja, amelyek sós snacknek minősülnek és gabona, burgonya vagy olajos magvak felhasználásával készült, sütött, extrudált vagy pörkölt, ízesített és azonnali fogyasztásra alkalmas termékek, ha sótartalom meghaladja az 1 gramm só/100 gramm mennyiséget, de csak az előre csomagolt termékek esetén.

A sós snack összefoglaló elnevezés azonban nem a kereskedelmi megnevezésére, vagy élelmiszerjogi besorolására vonatkozik a termékeknek, hanem – adó révén – itt a vámjogi besorolás a meghatározó.

Azaz annak eldöntésében, hogy az adott termék a chipsadó megfizetésének kötelezettsége alá tartozik, az elsődleges, hogy a vámtarifa számok szerinti – általános, vagy egyedi - értelmezéshez fűzött vámjogi definíció szerint bele esik-e az adóköteles termékek kategóriájába.

2. Mikor kell chipsadót fizetni?

Tehát a chipsadó fizetésére vonatkozó kötelezettség akkor áll fenn, ha a termék a) vámjogi szempontból az adóköteles termékek kategóriájába tartozik b) a sótartalma a meghatározott mértéket eléri.

A vámjogi besorolás olyan termékeknél, amelyek definíció alapján nem egyértelműen esnek bele valamely kategóriákba, adott esetben eldönthető a receptúra, vagy az egyéb jogszabályi értelmezés, illetve a vámhatósággal történt egyeztetés alapján – nem egyértelmű besorolás esetén fontos az alapos eljárás mind az adófizetési kötelezettség, mind pedig annak teljesítése érdekében.

3. Élelmiszerek összetétele - kettős minőség és a chipsadó

A chipsadó ebben a formában és feltételekkel magyar jelenség, célja pedig az egészségvédelem preventív szempontból.

A 2022-ben életbe lépő magyar fogyasztóvédelmi előírások ugyanakkor előírják azt is, hogy ugyanaz a termék nem kerülhet hazánkban más minőségben forgalomba, mint az európai unió egyéb országaiban, azaz egy azonos elnevezésű, megjelenésű, azaz a

fogyasztóban termékazonosság benyomását keltő termék nem lehet rosszabb minőségű, mint amit az unió egyéb országában forgalmaznak.

Ennek az előírásnak a megsértése fogyasztóvédelmi bírság megfizetését vonja ma után, és az utóbbi évek fogyasztóvédelmi „botrányai” – miszerint külföldi előállítók Magyarországon gyengébb minőségű terméket hoztak forgalomba, mint pl. Nyugat-Európában – hívták életre.

Sok gyártóban így felmerül annak a kérdése, hogy amennyiben a termék a népegészségügyi termékadó tárgyát képező magas sótartalom csökkentése érdekében alacsonyabb sótartalommal kerül forgalmazásra, az megsérti-e az előírásokat.

A válasz a termék egyedi megítélésétől is függ, de általánosságban az mondható, hogy a magasabb rendű egészségvédelmi célú sócsökkentés a termékben még önmagában valószínűleg nem vezet ahhoz, hogy az alacsonyabb sótartalmú termék és az alaptermék közötti minőség egy kettős minőséget hozzon létre, azaz magyar piacon csökkentett sótartalommal forgalomba hozott termék a fogyasztókat a termék minősége vonatkozásában megtévevessze.

Élelmiszerjogi és/vagy fogyasztóvédelmi tanácsadásra van szüksége? Forduljon bizalommal irodánkhoz, szakjogászaink szívesen nyújtanak Önnek ezen jogterületeken is átfogó jogi tanácsadást.